

Cartes

De caps a l'aigua

francesca barti i comalat. banyoles.

Antigament a Banyoles el bestiar es remullava a la zona dels Banys Vells i les persones es banyaven entre la caseta de fusta i la pesquera que té forma de castell, concretament davant del banc on pots gaudir un tros de vista del nostre estany just a l'altura del final del passeig que travessa el parc de la Draga. Actualment el bestiar ja no s'hi remulla, però hi ha una gran quantitat de persones que s'hi banyen repartides entre els Banys Vells, la zona de bany del Club Natació Banyoles i la caseta de fusta.

Si volem treure'ns la calor de sobre i fer una bona nedada tenim diverses opcions, o bé pagar una quota considerable al Club Natació Banyoles o bé no pagar res i amuntegar-nos com el bestiar a la caseta de fusta. Els Banys Vells és una altra opció més econòmica, només pagant una consumició mínima de dos euros et pots banyar a les aigües de l'estany. Tenint en compte que ara la població ha crescut potser caldria fer una reflexió al respecte, no estaria gens malament construir una altra zona de bany com la caseta de fusta o bé una piscina municipal.

L'avi Florenci és l'origen

joan enric carreras mercader. bellcaire.

Quan en Jordi ens va dir que l'herència de 4,5 M d'euros de l'avi Florenci (750 milions de les antigues pessetes) eren a Andorra, perquè no sé què, ja em va semblar estrany; recordeu que Banca Catalana va deixar amb el cul a l'aire molts catalans i precisament l'avi Florenci era el qui manava. Però aquella dita tan catalana que diu que els negocis els comença l'avi, el pare els millora, els fills els disfruten i els néts se'ls rebenten no ha estat així en aquest cas, els néts precisament els han "multiplicat" fins a una xifra esgarrifosa per als qui teníem un Jordi (fill) com el Molt Honorable, i que quan sentíem que els qui els estaven "buscant els draps bruts" pensàvem que era només per anar contra Catalunya. Però el nét gran del Florènci va "millorar" el treball de l'avi (gràcies al lloc que ocupava el pare) i avui aquesta xifra és tan gran que no la puc dir (la meua informació només és dels diaris) però és prou gran com per veure que l'herència només era una excusa. A més, el Jordi (nét) també és va embolicar amb una senyora poc honorable i aquesta, repudiada, va explicar les martingales a una altra senyora (per cert molt catalanista ella) i que va fer destapar "les vergonyes" dels capítols que estem llegint. Segur que veurem moltes sorpreses, moltes...

Que corri el "Don Limpio"

Mateu Frigoler Teixidor. CANET D'ADRI.

Quan els paletes havíem de marcar els fonaments d'una nova casa, era requisit indispensable que el solar estigués en perfectes condicions, això vol dir planer, sense pedres i net d'herbes i bardisses. En la propera construcció del nou estat català s'ha de procurar el mateix. L'afer Pujol ha estat una gran bardissa que calia netejar encara que darrere d'ell queden moltes pedres per carregar. Dotzenes de polítics, alcaldes i regidors corruptes, que per col·locar bé els cordills a les estaques haurem de separar. Al pobre Maragall ja li vaig dir que s'havia quedat molt curt amb el seu cèlebre 3%, qualsevol alcalde del poblet més petit de Catalunya es veia en cor de demanar un 10%. Tota aquesta gent, molts d'ells encara ocupant poltrones, han de ser denunciats i jutjats.

Que aquest escrit serveixi de crida a tots els particulars i empresaris que van ser extorquits pel que podríem dir gangsterisme municipal, perquè destapin el "Don Limpio" i sense cap por ni recança assenyalin els saludats i coneguts d'aquesta banda d'aprofitats. En tot cas, crec que una denúncia anònima ben documentada també pot ser molt ben rebuda. Ja n'hi ha prou d'amagar-se la cartera amb la senyera, si volem començar una estructura de nació amb totes les garanties d'èxit, hem de fer córrer primer el "Don Limpio" amb força i il·lusió. Com deia el nostre admirat Sagarra, "No hi ha gota de decència, no hi ha gota de vergonya, ni tindrem dret a sentir-nos, dret a dir-nos catalans, si toleren les orelles el bramar d'aquets sapastres i no reben damunt les anques una cosa de profit, que els engegui, amb quatre molles i tres ossos de pollastre, a la palla miserable del racó que els han parit".

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/08/21/cartes/684023.html?utm_source=rss